

Nedgangen i Indtægt kan blive, vil den ikke blive saa stor som Indtægtsforøgelsen gennem de nævnte Paragraffer. Det er altsaa en 330 Millioner, og det kan øges yderligere. Jeg har regnet med en Udgift af ca. 360 Millioner, altsaa et betydeligt større Beløb end i indeværende Finansaar. Jeg kan ikke se, at det ikke er en ædruelig Beregning. Men det ærede Medlem kan naturligvis have Ret i, at alle Beregninger kan slaa fejl, ingen Beregning behøver at holde Stik, fordi der kan hænde den Art uforudsete Ting, som de udenrigske Forhold fører med sig, og som kan kaste selv de ædrueligste Beregninger omkuld. Men naar det ærede Medlem bebrejder mig, at jeg har set lyst paa den Tid, der kommer efter det kommende Finansaar eller overhovedet paa Fremtiden, maa jeg gardere mig derimod ved at sige, at jeg har overhovedet ikke udtalt mig om den Tid. Jeg har, saa længe jeg har været Indehaver af denne noget vanskelige Post, bestræbt mig for ikke at beskæftige mig med det, som det efter min Mening er umuligt at beskæftige sig med, naar Fremtiden er saa usikker, som den ligger ikke alene for vort Land, men for Verden. Jeg tør ikke have en Mening om, hvorledes Verden eller hvorledes Danmark vil være stillet, naar næste Finansaar er ovre, og vi naar den 1. April 1919. Jeg tør derfor heller ikke indlade mig paa at sige, om vi tør se lyst eller mørkt paa den Tid. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at vi rimeligvis vil komme til meget store Udgifter for Statskassen, men jeg kan lige saa lidt som han staa inde for, hvad Indtægten vil blive. Jeg maa tilstaa, at hvad der ikke forskrækker mig, er Forrentningen af den Statsgæld, som Staten har paadraget sig i disse Krigsaar. Den vil løbe op til 10—11 Millioner om Aaret, men overfor det vil jeg dog gerne nævne, at vi her netop har at regne med de 25 Millioner Dollars, der giver en Indtægt af 4—5 Mill. Kr. om Aaret. Jeg kan heller ikke se bort fra, at vor finansielle Status er den, at naar vi regner de 25 Millioner Dollars med, vil vi have en 250 Millioner i Kassen den 1. April i Aar, og det er dog ganske afgørende for den danske Stat at have et saadant Beløb som Kassebeholdning, det er dog noget, der til

en vis Grad kan siges, om ikke at betrygge den nærmeste Fremtid, saa dog at værne den mod de værste Overraskelser. Jeg er det ærede Medlem meget taknemmelig for de venlige Ord, han sagde om, at jeg plejer at være et ædrueligt Menneske som Finansminister. Jeg tror overhovedet, at jeg er et ret ædrueligt Menneske, og jeg tror ikke, at jeg har forladt den Nøgternhed, som synes at være ganske nødvendig. Har jeg gjort det ved et eller andet Udtryk, vil jeg gerne tage det i mig igen. Jeg mener ganske som det ærede Medlem, vi ved, at vi kommer vel ud af indeværende Finansaar, at der er Udsigt til, at Under-skuddet paa det næste Finansaar ikke vil være uoverkommeligt, men hvad der derimod kommer efter det, ligger i det mørke. Jeg tør ikke tage noget Ansvar i dette Øjeblik for, hvorledes Stillingen da vil være. Jeg vil kun, hvis jeg faar mere med Finansernes Styrelse at gøre, bestræbe mig for at sikre, saa godt som det er muligt, at vi i Tide skaffer den nødvendige eller den bedst mulige Kassebeholdning til Stede, for at de værste Overraskelser kan blive afparerede.

Piper: Det glædede mig at erfare gennem den højtærede Finansministers Udtalelser, at Teknologisk Institut kan vente yderligere Støtte. Med Hensyn til den Bekendtgørelse, jeg fremdrog, som den højtærede Indenrigsminister har udsendt, maa jeg til Dels betragte Indenrigsministerens Svar som en Erkendelse af, at denne Bekendtgørelse er højst misvisende. Det er jo meget uheldigt, naar den Slags Bekendtgørelser fremkommer i en saadan Form. Ministeren skulde vejlede Folk og ikke vildlede dem. Naar jeg har misforstaaet Bekendtgørelsen, ligger det i, at den er skikket til at misforstaaes; de allerfleste, der har læst den, har sikkert misforstaaet den. Naar der nemlig i Bekendtgørelsen tales om dette Aars Høst, er det ganske i Overensstemmelse med almindelig Sprogbrug blandt dem, der har med disse Sager at gøre, navnlig Landbrugerne, derved at forstaa indeværende Aars Høst, altsaa Tiden indtil næste Høst kommer. Man tænker ikke paa den næste Høst, og det plejer den højtærede Indenrigsminister heller ikke at gøre. Naar han skriver sine Koinlove, plejer han jo ogsaa at